

ANOMALIES INQUIETANTS

Ramon Erra / El camp de l'Erra

Diu la contraportada de DEU DE DESEMBRE que el seu autor, George Saunders, subverteix la realitat amb anomalies inquietants, de vegades grotesques, de vegades distòpiques, d'altres vegades còmiques. Amb aquestes pistes, m'hi endinso...

Com que no em dedico a la crítica literària, déu me'n guard!, només miraré d'enllaminir possibles incauts que serien capaços de passar pel costat d'aquest recull de contes i arrufar el nas o canviar de taula. Enllaminir vol dir encomanar les ganances d'endinsar-se en aquest llibre, però no donaré pistes. No, perquè és molt millor entrar i explorar i deixar-se vèncer, sí, vèncer, per golejada. Impossible -pobre de mi- acabar d'entendre per què els contes de Saunders fan l'efecte que fan. Són bons. Ja està. El punt de vista, sí. La veu del narrador, dels narradors. Els diferents registres. També. Les distòpies (es diu així?). Famílies blanques de la perifèria...val, val. Un pes a l'estómac i la sensació d'haver estat il·luminats amb una llum nova. Hi ha contes que un cop acabats es poden -i s'han- de tornar a llegir: perquè van cap a uns llocs que. Que, que. Hi ha una tristesa, que també. Ficar-se dins un cap trastocat, dins un cap malalt, un cap limitat per unes "taques" al cervell, o dins un cap assenyat en contraposició a un cap que no, i dins un cap medicat, expressament, per fer sentir coses que penses, hosti noi. Per això us dic que val la pena. Yannick Garcia, el traductor, aprofita per revifar parts adormides del riquíssim català popular i tot plegat resulta molt efectiu.